

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. J. K.**, T. S., O.X., IČO: X., zastúpeného JUDr. B. M. – advokátom, D.X., H., proti žalovanému **P., spol. s r.o.**, so sídlom v K., K.X., IČO: X. o zaplatenie 126 140,-Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn.: 15 Rob 394/2007, na dovolanie žalobcu proti Uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. apríla 2008, č.k.: 4 Cob 11/2008-44, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Humenné nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, keď dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na priznanie takéhoto oslobodenia.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Nesúhlasil s tým, že oprávnenosť priznania oslobodenia od platenia súdnych poplatkov podnikateľ'a nemožno z hľadiska majetkových pomerov účastníka posudzovať rovnako ako pri fyzických osobách – nepodnikateľ'och. Žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že žalobca sa oslobodzuje od platenia súdneho poplatku za návrh.

Ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, tento sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa v tom, že pri posudzovaní oprávnenosti priznania oslobodenia od platenia súdnych poplatkov podnikateľ'skému subjektu, ktorým žalobca je, je potrebné vychádzať z celej majetkovej situácie, ktorá nepozostáva len z množstva voľných peňažných prostriedkov. Nepriaznivé finančné podmienky podnikateľ'ského subjektu, nemôžu

byť dôvodom pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ak tieto nie sú zapríčinené nepredvídateľnými a neodvratnými okolnosťami, ktoré nemajú svoj pôvod v podnikaní. Druhotná platobná neschopnosť v dôsledku neplnenia si povinností obchodných partnerov, nie je dôvodom pre priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote, dňa 23. mája 2008 dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že v predmetnej veci nejde o neúspech v podnikaní žalobcu, ale o prechodný stav nedostatku disponibilných majetkových hodnôt, ktorými sú najmä finančné prostriedky v hotovosti a nedostatok takého disponibilného hnutel'ného, ako aj nehnuteľného majetku, ktorý by žalobca mohol v bezodkladnej lehote speňažiť a z výnosu tohto predaja zaplatiť súdny poplatok za návrh nakoľko všetok jeho dlhodobý hmotný hnutel'ný i nehnuteľný majetok je predmetom exekúcie. Dovolateľ vo svojom dovolaní tvrdil, že sa protiprávnym konaním žalovaného dostal do stavu prechodnej insolventnosti, keď tento nebol ochotný splatiť svoje dlhy, ktoré má voči dovolateľovi. Dovolateľ taktiež tvrdil, že všetok jeho hnutel'ný i nehnuteľný majetok je predmetom exekúcie, preto s týmto majetkom nemôže nakladať, a teda ho ani speňažiť, a tak zaplatiť súdny poplatok za návrh. Dovolateľ je presvedčený, že rozhodnutím súdu, ktorým mu nebolo priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh tak bola odňatá jeho možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ OSP, nakoľko nezaplacením súdneho poplatku za návrh bude konanie zastavené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podal účastník konania, včas (§ 240 ods. 1 OSP) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP), či dovolanie proti predmetnému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné.

Vzhľadom na okolnosť, že odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a vo svojom potvrdzujúcom uznesení dovolanie nepripustil, prípustnosť dovolania nie je daná podľa § 239 OSP. Dovolateľ jeho prípustnosť odôvodňuje jedine odkazom na ust. § 237 písm. f/ OSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

V zmysle § 237 OSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne uvedených v písm. a/ až g/ citovaného ustanovenia.

Podľa § 138 ods. 1 OSP súd môže priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Základnou otázkou pre posúdenie prípustnosti dovolania je, či v danom prípade rozhodnutím súdu o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku za návrh došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca je podnikateľským subjektom podnikajúcim podľa výpisu zo živnostenského registra od roku 1992, naposledy podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2006 s príjmom zo živnosti prevyšujúcim výdavky. Dovolateľ predložil evidenciu jeho pohľadávok voči žalovanému, príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, ktorej je vlastníkom, výpis z kontokorentného účtu vedeného v X. banke a potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že napadnutým uznesením odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku za návrh žalobcu, nedošlo k odňatiu možnosti účastníkovi konania konať pred súdom. Dovolateľ sa nenachádza v situácii, ktorá by mu bránila a znemožňovala uplatňovať si nárok voči žalovanému len pre povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania, teda v situácii, ktorú predpokladá ustanovenie § 138 OSP. Riziko neúspechu v podnikaní znáša žalobca ako podnikateľ, a toto nemôže byť dôvodom pre oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh. Uplatnený nárok žalobcu súvisí s jeho podnikateľskou činnosťou, prechodná insolventnosť spôsobená žalobcovými dlhníkmi, ktorí nesplácajú svoje dlhy, nemôže byť dôvodom na oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh. Žalobca ako podnikateľ musí znášať riziko podnikania, ktorým je aj stav prechodnej insolventnosti, a toto predvídať.

Dovolací súd prihliadnuc na výšku súdneho poplatku za návrh, ktorý je 7566,-Sk a na majetkové pomery žalobcu dospel k záveru, že uvedené okolnosti neodôvodňujú priznanie oslobodenia od platenia súdneho poplatku, a preto postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že v danom prípade nebol splnený predpoklad prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ OSP a dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 31. júla 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu